

9. 1) Predstavuje rozhodnutie (EÚ) 2016/1250⁽⁴⁾ (ďalej len „rozhodnutie o štíte na ochranu osobných údajov“) na účely článku 25 ods. 6 smernice všeobecne záväzné konštatovanie, ktoré je záväzné pre orgány na ochranu údajov a súdy členských štátov v zmysle, že USA zabezpečujú primeranú úroveň ochrany v zmysle článku 25 ods. 2 smernice z dôvodu svojho vnútroštátneho práva alebo medzinárodných záväzkov, ktoré prijali?
- 2) Ak nie, aký (prípadný) význam má rozhodnutie o štíte na ochranu osobných údajov pri posudzovaní primeranosti záruk poskytnutých údajom prenášaným do Spojených štátov, ktoré sa prenášajú na základe rozhodnutia o štandardných zmluvných doložkách?
10. Vzhľadom na zistenia High court (Vyšší súd) vo vzťahu k právnym predpisom Spojených štátov amerických, zabezpečuje inštitút ombudsmana pre štít na ochranu osobných údajov podľa prílohy A k prílohe III k rozhodnutiu o štíte na ochranu osobných údajov v spojení s existujúcim režimom v Spojených štátoch prostriedok nápravy pre dotknuté osoby, ktorých osobné údaje sa prenášajú do USA na základe rozhodnutia o štandardných zmluvných doložkách, ktoré je zlučiteľné s článkom 47 Charty?
11. Porušuje rozhodnutie o štandardných zmluvných doložkách článku 7, 8 a/alebo 47 Charty?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 5. februára 2010 o štandardných zmluvných doložkách pre prenos osobných údajov spracovateľom usadeným v tretích krajinách podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 39, 2010, s. 5).
- ⁽²⁾ Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2297 zo 16. decembra 2016, ktorým sa menia rozhodnutia 2001/497/ES a 2010/87/EÚ o štandardných zmluvných doložkách na prenos osobných údajov do tretích krajín a spracovateľom usadeným v takýchto krajinách podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 344, 2016, s. 100).
- ⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mím. vyd. 13/015, s. 355).
- ⁽⁴⁾ Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1250 z 12. júla 2016 podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES o primeranosti ochrany poskytovanej štítom na ochranu osobných údajov medzi EÚ a USA (Ú. v. EÚ L 207, 2016, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené kráľovstvo) 14. mája 2018 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Vec C-316/18)

(2018/C 249/22)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Odporcovia: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Prejudiciálne otázky

1. Má sa rozlišovať medzi transakciami oslobodenými od dane a transakciami, ktoré nie sú predmetom dane, na účely rozhodnutia, či je DPH, ktorá bola vynaložená na účely týchto transakcií, odpočítateľná?

2. Ak osoba uhradila poplatky za správu iba v súvislosti s investičnou činnosťou, ktorá nie je predmetom dane, je napriek tomu možné vytvoriť potrebné prepojenie medzi týmito nákladmi a hospodárskymi činnosťami, ktoré sú dotované z investičných príjmov, ktoré sú výsledok týchto investícií, aby sa umožnil odpočet DPH na základe povahy a rozsahu následnej hospodárskej činnosti, s ktorou je spojený nárok na odpočet DPH? Do akej miery je relevantné brať do úvahy účel, na ktorý budú vytvorené príjmy použité?
3. Je možné rozlišovať medzi DPH, ktorá vzniká na účely zabezpečenia kapitalizácie podnikateľskej činnosti, a DPH, ktorá vytvára svoj vlastný tok príjmov, ktorý je iný ako akýkoľvek tok príjmov plynúci z následnej hospodárskej činnosti?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (Írsko) 17. mája 2018 –
Hampshire County Council/C.E., N.E.**

(Vec C-325/18)

(2018/C 249/23)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Hampshire County Council

Žalovaní: C.E., N.E.

Prejudiciálne otázky

- 1 Ak existuje domnienka, že deti boli neoprávnené premiestnené z krajiny ich obvyklého pobytu ich rodičmi a/alebo inými rodinnými príslušníkmi v rozpore so súdnym príkazom vydaným na základe žiadosti štátneho orgánu daného členského štátu, je daný štátny orgán oprávnený požiadať o výkon akéhokoľvek súdneho príkazu nariaďujúceho návrat detí do danej jurisdikcie súdy iného členského štátu v zmysle ustanovení Kapitoly III nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ alebo by také konanie viedlo k neoprávnenému obchádzaniu článku 11 daného nariadenia a Haagskeho dohovoru z roku 1980 alebo by to iným spôsobom predstavovalo zneužitie práv vyplývajúcich zo zákona zo strany predmetného štátneho orgánu?
- 2 Existuje v prípade ustanovení týkajúcich sa výkonu uvedených v nariadení Rady (ES) č. 2201/2003 oprávnenie predĺžiť lehotu na účely článku 33 ods. 5 v prípade, keď je zmeškanie v podstate *de minimis* a predĺženie lehoty by v zmysle vnútroštátneho práva bolo inak umožnené?
- 3 Bez toho, aby bola dotknutá otázka (2), v prípade, ak cudzí štátny orgán premiestni deti, ktoré sú predmetom sporu, z jurisdikcie členského štátu na základe príkazu na vykonanie vydaného *ex parte* v súlade s článkom 31 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 ale urobí tak predtým, ako bol daný príkaz *doručený* rodičom, na základe čoho im boli odňaté práva požiadať o pozastavenie daného príkazu až do rozhodnutia o odvolaní, ohrozuje takéto konanie podstatu „rodičovských“ oprávnení v zmysle článku 6 EDEP alebo článku 47 Charty a teda na základe toho by malo byť predĺženie lehoty (na účely článku 33 ods. 5 daného nariadenia) umožnené?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 2003, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243).